

Schriftlezing: Psalm 95, Kerntekst: Psalm 95:6-7a
Zingen: Ps. 95:1, Ps. 106:4, {Ps. 87:4, Ps. 134:3, Ps. 105:5}, Ps. 95:2 en 3, Ps. 95:4 en 5, Ps. 79:7

Hoofdpunten van de preek

Psalm 95 is een echte vreugde psalm. Twee keer worden we uitgenodigd om God te aanbidden: 'Ga mee...' en 'Kom binnen...' (vers 1 en 6).

Aanbidden [vers:6a]

Wie zich het heiligdom laat binnenroepen kan geen toeschouwer blijven en knielt om God te aanbidden.

Bij Israël ging dat 'vanzelf.' Het heiligdom was vol van de luister en glorie van Israëls God. In het voorhof zag je de altaren, het heilige...

God is in ons midden, laten wij neerbuigen, bukken en knielen. Met drie woorden wordt een innerlijke houding getekend: aanbedding. Lof aan God!

Erkennen [vers 6b-7a]

Met Israël loven wij God. Waarom? Omdat Hij ons gemaakt heeft. Aanbedding en erkenning horen bij elkaar, ere Wie ere toekomt.

God is onze Schepper. Het leven is niet neembaar, maakbaar of in eigen beheer te nemen.

Omdat God ons gemaakt heeft is Hij onze God. Wij en onze kinderen zijn het eigendom van de Heere.

Wij zijn niet van onszelf of van elkaar, we leven niet voor onszelf en onze eigen doelen... ons leven is van én voor God!

Zonde is het, dat Israël, dat wij dit omdraaien en God er maar voor ons moet zijn of dat we zelfs helemaal leven alsof God er niet toe doet.

Dat maakt deze erkenning 'want Hij is onze God' bijzonder. Hoe kan dit? Israël staat in het heiligdom en ziet dat alles draait om de verzoening, hoe God en mens weer bij elkaar komen: dankzij hét Offer.

Gehoorzamen

Het antwoord op de lofzang is onverwacht en waarschuwend: 'wees gehoorzaam, anders kom je niet in Mijn rust.'

Aanbidden en erkennen kan niet bij mooie lofzangen blijven steken. Niet alleen woorden, maar ook daden. Laat Israël, laten wij gehoorzamen.

In het vervolg van de Psalm wordt Israëls houding tijdens de woestijnreis (met Massa en Meriba als dieptepunten) in herinnering geroepen: doen alsof God niet bestaat.

Zo kom je nooit aan in 'Mijn rust,' d.w.z. het beloofde land en het heiligdom: afspiegeling van de eeuwige rust (Hebr. 4:9). Daar kom je alleen door gelovig te gehoorzamen.